

ИНТЕРИОРЪТ И МЕБЕЛИТЕ В СТИЛ БИДЕРМАЙЕР

- Развитие на обществото в Германия след наполеоновите войни
- Неокласицизъм в архитектурата на Германия
- Интериорът през епохата бидермайер
- Мебелните работилници във Виена през средата на XIX век

1. РАЗВИТИЕ НА ОБЩЕСТВОТО В ГЕРМАНИЯ СЛЕД НАПОЛЕОНОВИТЕ ВОЙНИ

През 1814–1815 г. се провежда Виенският конгрес, който се заема с прекрояването на картата на Европа след Наполеоновите войни. Основава се немската конфедерация и се отбелязва началото на един кратък период, чийто апогей достига през 1830 г. и преминава около 1848 г., когато на пръв поглед спокойствието, мирът и гребнобуржоазните ценности доминират. Всъщност тези тридесетина години са време на социални трусове, доносничество, потисничество и неправди на властимащите, от една страна, и един мащабен прогрес при техниката и науката, от друга.

Монарсите, които водят битки, за да ограничат наполеоновите завоевания, са загрижени за сигурността на тронове си и стабилността на своите граници. Император Франц Йозеф I (1804–1835), неговият наследник Фердинанд (1835–1948) и княз Клеменс фон Метерних, канцлер на Австрия (1810–1948) решават да осигурят вътрешната стабилност на Австро-унгарската империя и налагат на народите си репресивно-авторитарен режим. Политическите изяви са сурово наказвани. Въведената цензура и страхът от доносници възпират и потискат несъгласието. Населението започва да търси убежище в домашния живот, поради това семейните ценности се преувеличават, а изкуствата, допринасящи за домашния комфорт и развлечения, процъфтяват. В помещенията на буржоазните жилища се извършват многобройни дейности – социални контакти, музициране, литературни четения и др., като затова се създава широка гама от мебелни форми за задоволяване на всеки интерес. Фиксираното положение на мебелите в помещението вече не е задължително; те се придвижват наоколо и се пренареждат според нуждите на момента.

Стол с неоготическа облегалка от 1820–1830 г., съвременна версия. Стол от орехова дървесина с восъчно покритие, стил класицизъм, съвременна версия

Епохата от Виенския конгрес до политическите вълнения от 1848–1949 г. обикновено е позната под името Бидермайер. В този период се наблюдава увеличаването по численост и влияние на буржоазията, която е основен консуматор на все по-нарастващите по обхват потребителски стоки за бита.

Германия участва в коалицията, и води война с Франция на Наполеон I, след което завършване страната познава разрухата и бедността. Германската конфедерация (Дойчер Бунд) е образувана от 39 независими провинции, а начело на тази коалиция застава Австрия. Започва движение за извоюване на общогерманско единство, а между Прусия и Австрия възниква борба за превъзходство над Германия. Въпреки държавната тирания, Бидермайер е голямата епоха на буржоазията, която е съсловие, познало безпрецедентен възход в политическо и икономическо отношение. Митническият съюз, Дойчер Цолферайн, създаден през 1834 г., отваря пътя на промишлеността и дотогавашна земеделска Германия постепенно се превръща в индустриална държава. Появява се класата на предприемачите, които се обогатяват, и работническата класа, която е в основата